

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Sędziowie WSA

Przemysław Szustakiewicz (spr.)

Iwona Maciejuk

Adam Lipiński

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 14 marca 2017 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie
na beczynność Wójta Gminy Słubice
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 25 września 2016 r. o udostępnienie
informacji publicznej

- 1. stwierdza, że beczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- 2. umarza postępowanie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w pozostałym zakresie.**

Na oryginale właściwe podpis,
Za zgodność z oryginałem

Agnieszka Gudna

Agnieszka Gudna
referent/słuchacz

UZASADNIENIE

W dniu 16 stycznia 2017 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wpłynęła skarga Stowarzyszenia Obrona Zwierząt (dalej: Stowarzyszenie) na bezczynność Wójta Gminy Słubice w zakresie nieudzielenia informacji publicznej. Skarżąca podniosła, że od lat uczestniczy w projekcie polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym. W ramach tego projektu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hucli oraz polityki gmin i urzędów. Uzyskana w ten sposób informacja z całego kraju publikowana jest zbiorczo na prowadzonych przez Stowarzyszenie stronach internetowych.

W związku z powyższym, w dniu 25 września 2016 r. skarżący złożył, drogą elektroniczną - za pośrednictwem ePUAP do Urzędu Gminy Słubice, wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie sposobu i skutków wykonywania przez gminę zadania „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”, przewidzianego ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856).

Doręczenie wniosku do organu w dniu 25 września 2016 r. potwierdzone zostało Urzędowym Poświadczeniem Przedłożenia, jednak pomimo upływu ustawowych terminów do udzielenia odpowiedzi, określonych przez art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, do dnia złożenia niniejszej skargi podmiot obowiązany nie udostępnił wnioskowanej informacji publicznej, nie powiadomił wnioskodawcy o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Słubice wskazał, że nie kwestionuje swojego obowiązku w przedmiocie udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji publicznej. Przyznał, że w ustawowym terminie nie podjął czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej, o której udostępnienie wnioskowało skarżące Stowarzyszenie w dniu 25 września 2016 r., czym, na gruncie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, dopuścił się bezczynności. Jednakże brak działania organu nie wynikał z jego złej woli, zamiaru przedłużenia postępowania czy lekceważącego stosunku do Skarżącego. Wprawdzie

przekroczenie ustawowego terminu na udzielenie informacji publicznej wyniosło ponad 3 miesiące, jednakże po otrzymaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. skargi na bezczynność organu - nie kwestionując prawa Skarżącego do uzyskania informacji publicznej - taka informacja została niezwłocznie przygotowana zgodnie z treścią wniosku i wraz z załącznikami, w dniu 30 stycznia 2017 r. listem poleconym, wysłana na adres Skarżącego.

Nadto organ podkreślił, że sprawa posiada charakter incydentalny; jest to bowiem pierwszy przypadek nierozpatrzenia w terminie przez Wójta Gminy Słubice wniosku o udzielenie informacji publicznej. Niewątpliwie, gdyby Skarżący wcześniej podjął interwencję w tej sprawie, jej rozstrzygnięcie nastąpiłoby również odpowiednio wcześniej. Tym samym, wprowadzając Wójt Gminy Słubice dopuścił się 3-miesięcznej bezczynności w przedmiotowej sprawie, jednakże - jego zdaniem - nie miała ona miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skarga częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 1764), dalej jako „udip”, każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

Natomiast w przepisie art. 6 ust. 1 powołanej ustawy, ustawodawca dokonał przykładowego wyliczenia informacji mających przymiot informacji publicznych.

Uwzględniając powyższe w orzecznictwie przyjmuje się szerokie pojęcie informacji publicznej, przez którą rozumie się każdą wiadomość wytworzoną lub odnoszoną do władz publicznych, a także wytworzoną lub odnoszoną do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Bliższa analiza art. 6 udip wskazuje, że wnioskiem może być pytanie o określone fakty, o stan określonych zjawisk na dzień udzielenia odpowiedzi. Informacje publiczne odnoszą się do pewnych danych, a nie są środkami do ich

kwestionowania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 marca 2012 r., sygn. akt I OSK 2445/11, Lex nr 1264728).

Stosownie do przepisu art. 4 ust. 1 i 3 udiop, obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności (...) organy samorządów gospodarczych i zawodowych (pkt 2), będące w posiadaniu takich informacji.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, iż Wójt Gminy Słubice, jako organ administracji publicznej jest podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej (art. 11a pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Dz.U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.).

Natomiast żądana informacja, w postaci dokumentów o zakresie sposobu i skutków wykonywania przez gminę zadania „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”, przewidzianego ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856 ze zm.), stanowi informację publiczną wobec brzmienia art. 6 ust. 1 pkt 3 udiop, który stanowi, że udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o sposobach przyjmowania i załatwienia spraw (lit. d), stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania i rozstrzygania (lit. e), prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych (lit. f).

W świetle utrwalonego w orzecznictwie i doktrynie poglądu, z beczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu, albo nie podjął stosownej czynności. Dla dopuszczalności skargi na beczynność nie ma przy tym znaczenia okoliczność, z jakich powodów określony akt nie został podjęty, a czynność nie została dokonana, a w szczególności, czy beczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością w ich podjęciu lub dokonaniu, czy też wynika z przeświadczenia, że dany akt w ogóle nie powinien zostać podjęty, a czynność nie powinna zostać dokonana.

Stosownie do przepisu art. 13 ust. 1 udiop, udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2 ustawy.

Zatem milcząc wobec wniosku skarżącego Stowarzyszenia o udostępnienie informacji publicznej, organ w dacie wniesienia skargi na bezczynność do Sądu, pozostawał w bezczynności. Jednakże bezczynność ta ustała wobec udostępnienia żądanej informacji dokonanego pismem z dnia 27 stycznia 2017 r., (przesłanym do wnioskodawcy w dniu 30 stycznia 2017 r.), tj. w terminie trzydziestu dni od otrzymania skargi.

W takiej sytuacji Sąd nie mógł zobowiązać organu do rozpoznania wniosku Stowarzyszenia o udostępnienie informacji publicznej w trybie art. 149 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.), dalej „P.p.s.a”. W tym zakresie zatem postępowanie stało się bezprzedmiotowe i należało je umorzyć na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 P.p.s.a.

Jednocześnie w ocenie Sądu bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Nie wynikała bowiem z lekceważącego stosunku do złożonego wniosku o udostępnienie informacji publicznej, o czym świadczy fakt natychmiastowego udzielenia odpowiedzi na wniosek, po otrzymaniu skargi na bezczynność. Zdaniem Sądu wymieniona kwalifikowana forma bezczynności winna być zarezerwowana do sytuacji oczywistych, niebudzących wątpliwości i niedających się usprawiedliwiać w żaden sposób.

Mając powyższe na względzie, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1a P.p.s.a, orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku. O umorzeniu postępowania w pozostałym zakresie Sąd orzekł na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 P.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpis
Za zgodność z oryginałem

Agnieszka Gudna
[Signature]
referent stażysta